

ПРОБЛЕМИ КОРЕКЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ТА ВИХОВАННЯ РОЗУМОВО ВІДСТАЛИХ ДОШКІЛЬНИКІВ

На часі в Україні формуються нові підходи до системи організації допомоги дітям з порушеннями психофізичного розвитку. Україна увійшла до спільноти європейських країн, де проповідуються ідеї гуманізму, толерантності та терпимості до осіб з різними психофізичними порушеннями.

Наразі в Україні спостерігається значний ріст кількості дітей, які потребують спеціально організованої допомоги, навчання та виховання. Одну з груп дітей з порушеннями психофізичного розвитку складають діти з вадами інтелекту (розумово відсталі). Розумова відсталість – це особлива форма психічного недорозвинення, яке зумовлене органічним ураження головного мозку та має дифузійний характер. Розумово відсталі діти різняться станом інтелектуальних порушень і потенційних можливостей. Тому можливості психофізичної та соціальної реабілітації розумово відсталих дітей визначаються ступенем вираженості дефекту. Ці діти навчаються в спеціальних загальноосвітніх навчальних закладах (школах, дошкільних закладах) за спеціально розробленими навчальними програмами, які суттєво відрізняються за змістом і формами від програм загальноосвітніх закладів, оскільки враховують особливості психофізичного розвитку розумово відсталих дітей [1].

Проблемам корекційного навчання і виховання розумово відсталих дітей присвятили свої дослідження В. Бондар, Л. Виготський, О. Гаврилов, І. Дмитрієва, І. Єременко, В. Липа, О. Ляшенко, М. Матвєєва, С. Миронова, М. Певзнер, В. Синьов, Л. Співак, Н. Стадненко, О. Хохліна та ін.

Основним завданням корекційної психопедагогіки є удосконалення процесу навчання та виховання розумово відсталих дітей з метою формування у них цілісної системи знань, які дозволять їм адаптуватись до життя в соціальному середовищі.

Складність навчання і виховання розумово відсталих дітей, зокрема дошкільного віку полягає в тому, що у них спостерігається порушення розвитку практично всіх психічних, особливо вищих пізнавальних процесів: передусім таких мисленнєвих процесів, як аналіз, синтез, узагальнення, абстрагування; порушення довільної уваги; опосередкованого запам'ятовування; узагальнюючої та регулюючої функції мовлення; просторового сприймання та моторної сфери; наявні грубі порушення емоційно-вольової сфери. Найбільш яскраво ці відхилення проявляються на початкових етапах навчання та виховання. Саме дошкільний період, який є досить складним для розумово відсталих дітей, повинен закласти фундамент для готовності навчання такої дитини в школі [2].

Отже, на вихователів покладається складне завдання формування не лише системи навчально-виховних знань, а й проведення корекційно-розвиткової роботи з розумово відсталими дітьми, від ефективності якої

будуть залежати подальші успіхи їх в навчанні та всебічному розвитку.

Список використаних джерел:

1. Дегтяренко Т. М. Корекційно-реабілітаційна робота в спеціальних дошкільних закладах для дітей з особливими потребами: Навчальний посібник / Т. М. Дегтяренко, Л. С. Вавіна. – Суми : ВТД «Університетська книга», 2008. – 302 с.
2. Синьов В. М. Психологія розумово відсталої дитини : Підручник / В. М. Синьов, М. П. Матвєєва, О. П. Хохліна. – К. : Знання, 2008. – 359 с.